

съ а честна та Коринліа, продолжала хорта та си, додѣ са дошли дѣца та ѹ отъ училище те. Но сѧ като ги представила предъ нея, и ѹ рече: Тия са моя те украшениѧ. Прочес мили Болгарски дѣцица! потрудитесь да быдете добри и добродѣтелини за да могатъ ваны те родители, това сущо да думатъ, и за васъ.

Ложа та е достойнонаказателна.

Персийскій царь Артаксерксъ никакъ друга по-чрѣшко ненаказуваше только жестока, калко то ложа та: Сего ради издаде указъ камто отцы те, и камто учители те да не оставатъ дѣца та да думатъ ложа, но да ги обучатъ да думатъ истинна та.

Ни е срамота да учи нѣкой си

Марко Аврілій былъ только лобоучень, що юще отъ дванадесять години возрасти своея, облечеся въ філософическа та дреха: и като бѣше съданъ на царскій престоль, не оставилъ себе си никако да не ся обучава въ філософически та уроцы. Но и като былъ царь често ходеше въ канца та учителя своего. Аполлонія, кого то премного и обычаше и почиташе да слуша негово то поучение. И думаше, чи ни е никогда срамота да учи нѣкой си основа, кое то незнає. Така и вы Болгарски рожби да не ся срамувате да учите основа иакво то не знаете.